

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਹਲਕਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਆਨੇਸਟ ਬਣ ਆਪਣੀ ਕਰਮ ਕਹਾਣੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਿਖਕੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ (ਮਾਫ਼ੀ) ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀ ਸਕਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ। ਇਸ ਬੀਜ ਨਾਲ ਸਭ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਭ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਬੀਜ ਬੋਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਬੱਚੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਇਹ ਬੀਜ ਬੋਝਾ ਬੰਦ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ ਜਹਾਂ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ! ਹਾਲੇ ਤੇ ਘੱਟ ਹਨ, ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤੇ ਸਭ ਹਨ ਨਾ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਕਿੰਨੀ ਢੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ। ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਹੱਦ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਿਜਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਰਨੇਮ ਨਾਲ ਸਿਜਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਉਹ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਲਿਮਿਟਡ ਪ੍ਰਜਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਰਚਦੇ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਆਦਮ ਬੀਵੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਐਡਮ ਈਵ, ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਜੋ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਇੱਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦੁੱਖ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੇਵੇਂ ਹੋਏ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੱਖਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ... ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਮ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਹਮ... ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਖਵਈਆ ਵੀ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹੋ। ਮੁਗਲ ਗਾਰਡਨ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਨ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਾਲੀ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿੰਗ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗ ਕਵੀਨ ਫਲਾਵਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਫਲਾਵਰਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕੰਡੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਹ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਕੰਡਾ ਲਗਾਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਾਮਿਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਚਿੱਤਰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਗੰਦੇ - ਗੰਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਹਨ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਦੇ ਚਿੱਤਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਸਾਲਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਨਾਮ ਹੀ ਖਰਾਬ ਜੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਮਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਲਾਣੇ ਵਕਤ ਇਹ ਅਸੀਂ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਬਹੁਤ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਆਨੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮਾਫ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਫ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਬਾਕੀ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਗੋਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅਜਾਮਿਲ ਸੀ। ਇਸ ਜਨਮ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਵਾਮਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਨਾ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਨਰਕ ਦੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ

ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰੇ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪੁਜੀਏ ਸੀ ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਫਿਰ ਪੁਜੀਏ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਂਗਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਵਕਤ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇ ਪਰ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵਕਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹੋ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਬਾਬਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇੱਕਦਮ ਝਾੜ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਫਿਰ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਹਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ ਹਨ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ ਨਾ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪੌੜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿੱਥੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਸੀ, ਤੱਤਵਮ। ਹੁਣ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਤੱਤਵਮ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਬੇਲੇ ਤਾਂ ਕਹੇ ਵੇਖੋ ਇਹ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀ ਭੂਤ ਅਵਸਥਾ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ? ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਕੇ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਤਾਜ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸੈ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ 10 - 20 ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਫੋਟੋ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਧਾਰਨ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਜਿੰਨਾਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਦਾ ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਦੇ ਝਾੜ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਕਾਮ ਦਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੋਣਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨੈਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਜਾਦੂ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਨੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੀ, ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਫਿਰ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤੇ ਜਾਕੇ ਭੇਟਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭੇਟਾ ਆਦਿ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਜੇ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਆਦਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਤੇ ਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਇਆ ਹੀ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ 2 ਰੁਪਏ ਵੀ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਇੱਟ ਲਗਵਾ ਦੇ। ਕੋਈ ਹਜ਼ਾਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵਨਾ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਇਕਵਲ (ਇਕੋ ਜਿਹਾ) ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੁਣ ਰਹਿਣ। ਜਿਸਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਵਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਜੇਕਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਸੁਖ ਨਾਲ ਰਹਾਵਾਂਗੇ। ਕਈ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਖਾਤਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਉਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਨਾ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਅਜਿਹੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲਾਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਕਰਕੇ 10 - 12 - 20 ਪੋਤਰੇ - ਪੋਤਰਿਆਂ ਹੋਣ। ਅੱਛਾ, ਕਿਸੇ ਦੇ 200 - 500 ਵੀ ਹੋਣ ਇਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਕਿੰਨੀ ਬਣੇਗੀ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਕਿੰਨੀ ਹੋ ਗਈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਹੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤ - ਮਤ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤੇ ਕੰਡੇ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਇਹ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਰ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ, ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਇੱਥੇ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਖਸਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਫਿਰ ਸੁਖਸਮਵਤਨਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਹੋ, ਡੀ . ਟੀ. ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਸਾਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਆਨੇਸਟ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ੇ ਦਵਾਰਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ਾ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਣ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਮਰਥੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰੋ।
